

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 28 Grudnia v. s. 1821 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 16 grudnia.

D. 12 grudnia po mszy ś. mieli szczęście być przedstawiani N. Cesarzowi Jegomości i NN. Cesarzowym, osoby ciała dyplomatycznego. N. Cesarzowi Jegomości: PP. *Willers, Bankhed, Fosz*, oficerowie poselstwa N. Króla Jmci Brytanii Wielkiej; P. *Koniard*, sekretarz misyi wirtemberskiej. N. Cesarzowi Jmci i NN. Cesarzowym: P. *Pejrin* angielski wojażyr; francuzki wicehrabia *dé Ponkare* szef batalionu i sekretarz poselstwa; wicehrabia *Brezé* porucznik przy poselstwie; Hrabia *Grand-Fré* kapitan morsk. Pruscy: P. *Tur* major pólku grenadyerów Cesarza Jmci (przedstawiany był tylko NN. Cesarzowym, a Cesarzowi Jmci dawniej); P. *Szeler* porucznik i adiutant tegoż pólku; P. *Szeler* porucznik gwardyi króleskiej. Austriacy: Margrabia *Puzzi*, obywatel toskański; Hrabia *Salazar* obywatel medyolański; P. *Trautwetter* saski radca dworu należący do misyi; szwedzcy. P. *Kronsborg*, kamerjunker i sekretarz misyi; P. *Dunker*, adiutant prezesa kolegium wojennego; hiszpańscy: P. *Argez*, pułkownik artylleryi i pełnomocnik w interessach; P. *Kalderon de la Barcza* sekretarz misyi; kawaler *Zea-Bermude* konsul jeneralny.

Wielki szambelan dworu J. C. M. rzeczywisty radca tajny *Naryszin*, otrzymał Najwyższy reskrypt, pod dniem 8 grudnia, w którym wyrażono:

Alexandrze Lwowiczu! Dowiedziawszy się o znakomitęm zniżeniu, zrobionem na utrzymanie w trzech latach następnych, koni pocztowych w tu-tejszey gubernii, i o chwalebney gorliwości waszey o dobro jej mieszkańców, w zdarzeniu tém okazanej, mam sobie za ukontentowanie oświadczyć zupełną Moję wam wdzięczność i łaskę. Zostaję ku wam zawsze przychylny:

ALEXANDER.

Radca stanu *Juszków* i należący do departamentu narodowego oświecenia *Wierewkin*, mianowani kamerheraini dworu J. C. M. a ostatni i radcą kolegialnym.

Hrabia *Edward Kenigsfels*, sekretarz gubernialny mianowany kamerjunkrem dworu J. C. M. Radca rządu gubernialnego moskiewskiego, radca dworu, *Dehaja*, mianowany kamerjunkrem dworu J. C. M.

Dnia 10 października Cesarz Jmci potwierdził etat tamożni kiaschtskiej z curuchanujewską zastawą, na rok rubli 50,219 k. 88.

Przez Ukaz do Rządzącego Senatu pod d. 22 listopada, Cesarz Jegomość dożywoćniemi członkami wojskowej kancelaryi wojska dońskiego, z kandydatów przez ślachtę tegoż wojska wybranych, mianował odstawnych wojskowych: starszynę *Maszykina* i jenerał majora *Grekowa* 5go.

HISZPANIA.

(z *Korr. Warsz.*) Madryt dnia 30 listopada. Nie mamy i dziś żadney wiadomości z Kadyxu i całej Andaluzyi. Rozeszła się powszechnie wieść, że ci, którzy podpisali przełożenia do Króla i niustające deputacyi stanów, są intrygantami, a heresztami ich władze; lecz że zdrowo sądząca część mieszkańców ma w obrzydzeniu zdarzenia w dniach 15, 16 i 17tym bieżącego miesiąca; że pospólstwo

obłąkane zaczyna już błąd swój poznawać, i że jest nadzieja, iż baron Andilla przybędzie dla objęcia dowództwa wojskowego w prowincyi kadykskiej.

W nocy dnia 19go listopada był rozruch w Ciudad-Real. Kupy ludu biegały po ulicach krzyząc: *Niech przepadnie rzeczpospolita i republika-nie!* Nie ma jeszcze doniesienia, co się tam daley-stało, i jak się skończyło; to tylko wiadomo, że lud odkazał się za Królem i konstytucyą.

Rozesłał rząd pismo okolne do wszystkich władz w Andaluzyi, upominające, żeby w niczém nie słuchali władz kadykskich i sewilskich, jako będących w otwartym buncie przeciw rządowi i konstytucyi.

Znakiem stronników Riego są wstążki czerwone.

Wyszło z bióra ministeryum pismo, dające poznać terażniejszy stan oyczyzny naszey, w takiej osnowie:

Oyczyzna w niebezpieczeństwie czyli wolność na skonaniu.

„Hiszpani! bohaterstwo wasze obroniło niepodległość narodu przeciw zagranicznym bagnatom, a wasza stałość wydobyla was z niewoli, w której jęczeliście. Wasze przysięgi, których nigdy nie wykonywaliście naprożno, zatwierdziły polityczną konstytucyą monarchii, a wasze onoty udolają utrzymać ją przeciw jakimbądź nieprzyjaciolom. Nie ma jeszcze dwóch lat, jak używacie wolności tylu ofiarami nabytey, a już garstka fakcyonistów, tajemnych nieprzyjaciół waszey pomysłności, usiłuje i chce ją zniszczyć. Nie wielu ich jest; ale ośmiela ich bezkarność, i wasze niezważanie na nich dodaje im serca. Wzorem spiskowych wszystkich wieków przybierają maskę patryotyzmu, a za pozor biorą dobro publiczne, i chcą być oswobodzicielami tam, gdzie nie ma ofiar. Rozbierzcie postępowanie ich, uważcie kroki, a zobaczycie, że czyny ich zdradzają mowę obłudną, którą chcą was uwięzić: Tu garstka fakcyonistów używa imienia ludu dla usunięcia najpierwszego urzędnika ludu (w Saragossie), najpierwszego urzędnika prowincyi; tam kupa zapłaconych krzykaczów zagnała władze cywilne i wojskowe do nieposłuszeństwa rozkazom monarchy (w Kadyxie); gdzieindziej, chcą skłonić wojsko i milicje do podpisania nieprawnych przełożeń (w Sewilli); gdzieindziej znowu zbierają, za pomocą przestrachu, nieznanych do podpisania bezzasadnych narzekań (w Sewilli); zewsząd nakoniec krzyczą przeciw konstytucyjnemu rządowi, jak gdyby nam go jaki zagraniczny mocarz narzucił. Gdyby te srogie, a niesłuszne krzyki, nie były poprzednikiem dalszych działań; gdyby narzekania na rząd miały przynajmniej choć pozor słuszności; gdyby przyslane Królowi i Stanom przełożenia, zawierające te narzekania, podyktowała była dobra wiara, prawda i patryotyczna nieinteresowność; gdyby zamach ubarwiony blahemi i śmiechu godnemi zarzutami był skutkiem przemijającego błędu, lub źle zrozumianej gorliwości; łatwo uśmierzyłoby się jedném słowem wzburzenie, w jakim teraz zostajemy. Ale nieszczęściem; krzykaczę żądają więcej niż krzyków; narzekania na ministrów są tylko pozorem do podkopania rządu w jego podstawie; przełożenia ich nie są wystawieniem uczuć dobrych i przewdziwych patryotów, ani wielkiej rodziny hiszpańskiej, lecz źle ukrytym głosem rewolucyney anarchii, obroną popeł-

niłonego już bezprawia, zamachem kilkakrotnie już czynionym na zgwałcenie praw, które zachowywać poprzysięgliście, a przeciw którym nie przestają krzyżać ci, którzy żadnego prawa znać nie chcą. Zebyście się o tym przekonali, rozważcie tylko wszystkie przełożenia, zebrane w rozmaitych miejscach, przez tajnych wysłańców i agentów fakcyi jakobińskiej, a zobaczycie, że wymierzone przeciw mini-trom oskarżenie jest niedokładne, niesprawiedliwe, niekonstytucyjne, i raczey wymierzone przeciw radzie stanu, a nawet i stanom. Przeczytajcie przełożenie miasta Korunny, mające największy pozor prawności: bo je podpisały rozmaite osoby, mniemające się upoważnionemi od ludu, lubo nie wyraziły, gdzie, jak i kiedy dostały to pełnomocnictwo; a uyrzycie, że cała rzecz kończy się na napuszoney i bezzasadney gadaninie. *Ministryum* (wyrażono tam) *oddaliło haniebnie nays-pierwszego bohatera wolności naszej* (Riego), *a szuka sposobów naprawienia sprawy zbrodniczego Elio, składa dowódcę konstytucyjnego Empeñado, a oddaje podejrzanemu jenerałowi Venegas, dowództwa nayszanowniejszey prowincyi; zrzuca naczelnika politycznego Puente, dochodzącego zamachów nieprzyjaciół naszych, a daje na jego miejsce Pana Moreda, czynnego prześladowcę przyjaciół wolności; i t. d.* Otóż Hiszpani, takie to są zbrodnie rządu, z przyczyny których podpisujący przełożenie miasta Korunny żądają nie tylko zrzucenia ministrów, ale i odjęcia im życia na rusztowaniu katowskim. Nie odpowiemy na te zarzuty; ale wszyscy poczciwi z konstytucją w ręku potrafią na nie odpowiedzieć. „Odpowiedźcie krzykaczom i oskarżycielom ministrów, wy cnotliwi Hiszpani; powiedźcie im, czyli w rządzie konstytucyjnym może się nazwać haniebnym wygnaniem, jak oni mówią, gdy naczelnik władzy wykonawczej posyła jenerała do osady w tém lub owem mieście; powiedźcie im, czy to jest zgwałcenie konstytucyi, gdy Król, skoro widzi potrzebę, odbiera jenerałowi dowództwo prowincyi, mając sobie nadaną przez tęż konstytucją moc rozrządzania według upodobania zbroyną siłą; powiedźcie im, czy to ministrowie opoznają działanie trybunałów przez sprzyjanie jenerałowi Elio, lub czyli przewłoka, której sprawa jego doznaje, nie wynika z wątpliwości o właściwość sądu, względem której wyrzeczenie raz zdano na najwyższy trybunał, drugi raz na radę stanu; zapytajcie ich, czyli, gdy jenerał Venegas jest u nich podejrzanym, lubo go stany za kandydata do rady stanu podały, jest także baron Andilla podejrzanym, lubo go nawet deputowani Kadyxcy podali i polecili rządowi; zapytajcie ich o nazwiska przyjaciół wolności, których, jak twierdzą, prześladował Moreda, i przytoczcie przeciw tey potwarzy świadectwo, jakie za nim dała Arragonia cała. Powiedźcie im, aby wymienili nieprzyjaciół oyczyzny, których, jak mówią, zaniedbał rząd ukarać, i aby powiedzieli, jakie to są tysiące konstytucjonistów trzymanych niesłusznie w więzieniach. Powiedźcie im, iż jeżeli trybunały składają się z ludzi, których opinia publiczna potępia, wina w tém (jezeli by to było prawdą) spadałaby na radę stanu, która podaje listę kandydatów na sędziów. Powiedźcie im, żeby wymienili rozporządzenia rządu dające do przytłumienia ducha publicznego; bo w tak ważnych rzeczach nie jest dosyć mówić w powszechności. Powiedźcie im, żeby wymienili nieukontentowane pułki wojska, a oraz żeby dowiedli, iż do tego nieukontentowania rząd dał przyczynę. Powiedźcie im nakoniec, żeby wymienili sprzeciwiających się systematowi liberalnemu, bo nie zgadza się z słusnością, żebyśmy samym słowom wierzyli. Zapytajcie ich: czém się to dzieje, że, gdy ministryum tak otwarcie walczy przeciw woli ludu, z niektórych tylko miast mała liczba osób przysłała przełożenia, tyle hałasu sprawujące. Zapytajcie ich: ilu byłoby z tey liczby, którzy powołani do uznania podpisów swoich, nie śmieliby potwierdzić tego, co powiedziano w przełożeniu, i wystawić się na skutki sądu, gdyby te przełożenia uznał za potwarze? Zapytajcie ich wreszcie: czem się to

dzieje, iż gdy wszystko widzą i przewidują, i gdy obwiniają ministryum, że chce zguby oyczyzny, ani stany obradujące, ani niestająca deputacya, której główny jest cel dawać bacność na działania rządu, nie a nie, co by godne było nagany, nie widzą? Oto widzą tylko, a co i oskarżyciele widziećby powinni, że ich zuchwała gadanina jest strasznym oskarżeniem samychże stanów narodowych: bo przypuściwszy zarzut, że ministeryum jest nieprzyjacielem wolności, iż ministrowie pozostają jeszcze w urzędowaniu; zarzut spada prosto na stany, które to widzą, zezwalają na to, nie zarażają tak widocznemu niebezpieczeństwu. Na to nie można wcale odpowiedzieć, a stąd widać, iż przesładowanie nie przeciw ministrom, lecz przeciw rządowi monarchiczno-konstytucyjnemu jest wymierzone. Zarzucają zbrodnie ministrom, które, gdyby rzeczywiste były, tedy byłyby wspólnie radzie stanu. Krzyczą na niedbałość, która gdyby miała miejsce, dopuściłaby się jey niestająca deputacya i całe zgromadzenie stanów. Czemu zaś krzyczą na ministryum? bo gdyby potrafiono zwalić je, żądano by niezawodnie przeczyszczenia rady stanu, za czém poszłoby wyrugowanie ze stanów wszystkich deputowanych, mianych przez fakcyę za niechętnych, lub przynajmniej za niezdatnych, albo obojętnych. Taktyka anarchistów tak jest widoczna, iż nie zdołają uwieść i w błąd wprowadzić tych, którzy znają historią i srogość jakobinizmu.

„Tak więc, mężni Hiszpani, którzy już znacie zdradzieckie zamiary otaczających was i usiłujących uwieść, do was należy, zniweczyć nadzieję ich sprawców. Mówcie głośno, iż naganiacie bunt widoczny niektórych miast, niechęcych słuchać konstytucyjnych rozkazów prawey władzy. Mówcie, że te przełożenia, będące owocem uwiedzenia i pogroźek małej liczby osób, nie są wyrazami powszechney woli narodu. Mówcie, iż tłumaczami woli ludu są wasi deputowani, i wasi reprezentanci w stanach, którzy, że mileżą, możecie uważać to za krzyk fakcyi, co by z zamiary mający ogłaszali. Mówcie im, iż chcecie wolności, iaką konstytucya nadała, ale że nie chcecie swawoli, nieladu, i innych czynów samowolnych; że nie masz wolności bez praw i bez posłuszeństwa urzędnikom przez nie ustanowionym; a gdyby je naruszali, naród wyobrażany, przez jego stany czuwa, i do nich ukarać występnych według praw należy, nie zaś, żeby lud sam sobie czynił sprawiedliwość. Tych trzymając się prawdeł zobaczycie, iż zniknie wkrótce rozprzegająca wszystko fakcyja, usiłująca wciągnąć was w wojnę domową i w okropności anarchii rewolucyjney. Lecz jeśli na głos rozumu głuchym i będziecie: jeśli weźmiecie tę walkę za walkę gazet, uyrzycie niebawnie tron obalony, wolność zgubioną, iielad panujący, i nieszczęśliwy nasz naród, wtrącony narowo w sroższy, niż był przez lat 6 ostatnich, despotyzm i ucisk. Nie idzie tu o rządzących, ale tylko o konstytucją i wolność. Nie wątpcie, iż przyszły rzeczy do tych ostateczności, i że fakcyoniści tak czynnie i zgodnie pracują, że gdy zaniedbacie i nie weźmiecie się przedko do dzielnych sposobów, już późniet nie będzie czas potemu, bo oyczyzna jest w niebezpieczeństwie, i wolność na skonaniu.“

D. 3. Stolica i całe królestwo nasze w wielkiem są zaburzeniu. Riego miał stanąć na czele powstania w Katalonii, Velasco w Andaluzyi, a Mina w Galicyi, która ma tworzyć rzeczpospolitą. Mina miał już zająć twierdzę Astorga. Głoszą, że i Morillo stanął na czele strony republikanckiej. Po stolicy naszej krążą straze od godziny 5tey zrana do 10tej w nocy, mające rozkaz chwytania tych, którzyby krzyczeli: *Niech żyje Cesarz Riego!*

Adres mieszkańców Kartageny do Króla zawiera okropne zamiary przeciw niemu. Wyrażono w nim: *Nie twój to Królu ministrowie, będący tylko narzędziami, ale ty sam, N. Panie, jesteś wszystkich nieszczęść naszych przyczyną.*

Barcellona i Walençya odkazały się za sprawą Kadyxu.

Zapewniają, że Andaluzya i Galicya w masie powstają, i że portugalczykowie dopomagać im będą.

FRANCYA

(z Kor. Warsz.) Bajonna dnia 6 grudnia. Riego miał stanąć w Katalonii na czele wojska, i oczekiwać tylko ustania zarazy dla wejścia do Barcelony. Lopez Banos jest w St. Sebastian. Dzisiejszego poranku rozeszły się tu bardzo smutne wiadomości o rodzinie królewskiej; karmimy się atoli nadzieją, że się nie potwierdzą.

Paryż dnia 8 grudnia. My Ludwik i t. d. „Mianujemy P. Peyronnet, członka izby deputowanych, kanclerzem i ministrem sprawiedliwości; wicehrabiego Montmorency Para, ministrem spraw zewnętrznych; Marszałka Xięcia Belluno ministrem wojny; P. Corbieres, członka izby deputowanych, ministrem spraw wewnętrznych; margrabiego Clermont-Tonnerre Para, ministrem morskim; P. Villele, członka izby deputowanych, ministrem przychodów.“ Paryż dnia 14 grudnia 1821 roku a naszego panowania 27go.

(podpisano:) Ludwik.

Dawniejsi ministrowie byli: minister sprawiedliwości P. Serre, spraw zewnętrznych baron Pasquier, wojny Lator Maubourg, spraw wewnętrznych hrabia Simcon, morski P. Portal, skarbu P. Roy.

Przyczyną tej zmiany był zapewne adres izby deputowanych do Króla, okazujący widocznie powszechne prawie w izbie nieukontentowanie z dotychczasowych ministrów.

Gazety francuzkie doniosły także wiadomość o zamordowaniu W. Sultana tureckiego.

WŁOCHY.

(z Gaz. i Kor. Warsz.) Od granic włoskich dnia 8 grudnia. Xiążę Ferdynand, pierworodny syn Królewica następcy tronu neapolitańskiego, został dnia 18 z. m. ozdobiony hiszpańskim orderem złotego runa.

Pogłoska o zabiciu generała Carascosa w pojedynku z pewnym zagranicznym oficerem na wyspie Malce, potrzebuje potwierdzenia.

Król neapolitański wydał rozkaz, aby najmniej dwa razy na tydzień uczono publicznie katechizmu w kościołach; aby nauczycielki i uczennice bywały na tej nauce; aby co pół roku odprawiał się egzamen, z daniem nagrody pilnym, a karaniem niedbałym; aby na każdej ulicy był dozorca obyczajów, któryby xiężom donosił o wszelkich wykroczeniach. Postanowił oraz wspomniany Monarcha, aby wszyscy młodzieńcy neapolitańscy, którzyby nie uczęszczali na naukę chrześcijańską, byli uważani za włóczęgów.

Rząd neapolitański, z powodu wycieńczonego skarbu, musiał znowu zaciągnąć pożyczkę 10 milionów dukatów krajowych. Bracia Rothschild mają dać $\frac{4}{5}$ części tej pożyczki, a P. Hagermann $\frac{1}{5}$ część.

Przybył niedawno do Neapolu skrzypak Angelo Casiroła, który grając, nie ciągnie smyczkiem po skrzypcach, ale skrzypcami po przywiązany do stołu smyczku.

W Termini odkryto znowu lożę węglarską, do której należeli tameczny sędzia, urzędnik policyjny, i dwóch duchownych.

NIEMCY.

(z Gaz. Warsz.) Od brzegów Menu dnia 15 grudnia. Słychać, iż deputowani siedmiu Mocarstw niemieckich, które wysłały pełnomocników do komisji centralnej w Moguncji, mającej sobie polecone śledztwo intryg demagogicznych, podali oddawna dworom swoim przelozenie, radząc znieść wspomnianą komisję, z powodu, iż nie ma się już czem trudnić, a zatem nie jest potrzebna.

Bankierowie Rotschild w Frankforcie wspólnie z bankierem Hubard w Paryżu, zawarli z rządem hiszpańskim układ względem znacznej pożyczki.

Interes nabywców dóbr koronnych za dawniejszego rządu westfalskiego, nie pójdzie zape-

wne pod wyrok seymu związku niemieckiego, albowiem Elektor Heski chce się z niemi układać; daje im wynagrodzenie 40 za sto.

Dzisiejsza gazeta hamburska umieściła następujące wypowiedzenie wojny przez Turków uczynione w roku 1663 Cesarzowi Leopoldowi, przez Muhameda IV, które jest przykładem dumnego tonu, i przypomina szaleństwo osób piszących je, które wśród pomyślności, zdają się zasiadać na tronie bozkim i nadludzką potęgą władać ziemią i niebem. Brzmi ono jak następuje:

„Z Bożej łaski, Boga Wielkiego w Niebie, Molo Mahomet, bóg na ziemi, sławny i potężny Cesarz Babiloński, Judzki, od Wschodu do Zachodu Król nad Królami ziemskimi, wielki Król całej Arabii i Maurów, urodzony tryumfujący Król Jerozolimy, Rycerz i posiadacz grobu ukrzyżowanego Chrystusa, donosi tobie Cesarzu Niemiecki i tobie Królu Polski, oraz wszystkim twoim rycerzom, nawet Papieżowi w Rzymie, kardynałom, biskupom, i całemu twojemu orszakowi, iż zamysła uderzyć na ciebie z 15 Królami i wojskiem wynoszącym 1 milion 300,000 ludzi konnych i pieszych, oraz z nieslychanym tyranstwem i całą potęgą turecką, jakiej ani ty, ani twoi nigdy jeszcze nie widzieli. Przedewszystkiem zamysłamy nawiedzić cię w twojej stolicy Wiedniu, a potem tak ciebie jako i Króla polskiego, oraz wszystkich twoich sprzymierzeńców, ścigać zbrojną ręką, ogniem, rabunkiem, morderstwem i zupełnym wytepieniem kraju i ludzi; zamysłamy oraz ciebie i twoich sprzymierzeńców najwyższą śmiercią, jaką tylko wymyślić potrafimy, zgubić, zamordować i wytepić. Ze zaś ty źle i okrutnie rządysz chrześcijanami, dla tego chcę wydrzeć ci twoje małe cesarstwo i królestwo, zmusić do tego ogniem i mieczem, oraz zwać i zniweczyć władzę Rzymską z jej potrójną koroną. To chcieliśmy ci donieść Cesarzu niemiecki, tudzież tobie Królu polski i waszym sprzymierzeńcom; wkrótce słowa te w czyn się zamienią, i wkrótce doświadczycie tego, czego się powinniście spodziewać. Działo się w naszym potężnym mieście Stambule, zawierającym w sobie 1659 ulic, 90 szpitalów, 1000 publicznych łaźni, 999 studni, 120 targów, 115 porządnych stajni dla mułów, 480 domów zajezdnych dla cudzoziemców, 1652 szkół wielkich i małych, 1600 młynów, 4122 meczetów i kościołów. To wielkie i potężne miasto ma 4 niemieckie mile obwodu i 360 wiekich wież na murze. Miasto to odebrali nasi rodzice chrześcijanom, a żony ich i dzieci w oczach ich podusili i pociнали. Toż samo dla waszego szyderstwa i pogardy i tobie i wszystkim chrześcijanom aż do końca obiecujemy. Dan tamże w roku 25 naszego wieku, a 7 naszego potężnego panowania.“
Molo Mahomet.

NIDERLANDY.

(z Gaz. Warsz.) Haga, dnia 15 grudnia. Uczniowie w Lowanium i Leodym noszą ubiór zwany gallo-greckim, z tego powodu zaszyli niejakie rozruchy w pierwszym z tych miast.

SZWAJCARYA.

Konsystorz w Genewie wydał zalecenie, aby w modlitwach kościelnych błagano także Boga o dobre powodzenie Grekom i poprawę losu niešťęśliwym narodom, które są dotknięte zaraźliwymi chorobami i zgubnymi rozterkami.

AFRYKA

(z Gaz. Warsz.) Algier, dnia 22 września. Powstańcy greccy przerwali zupełnie wszelki związek między Lewantem i krajami barbaryjskimi, tak dalece, iż władze tureckie w Smyrnie, musiały udać się pod opiekę eskadry angielskiej dla przesłania dejowi algierskiemu firmanu W. Sultana. Dowódca angielski wyznaczył zaraz tym celem fregatę, która przywiozła tu wspomniany firman, zalecający surowo, aby wszystkie statki wojenne algierskie pospieszły na pomoc potędze morskiej tureckiej. Flota korsarska algierska stała wtedy już rozbrojona w porcie; składała się z 2 fregat i 7 małych okrętów. Na początku tego miesiąca wy-

plynęła na morze. Zdaje się, iż dey algierski myślał wstrzymać tę wyprawę; ludzie okrętowi nie okazali także chęci wyścia pod żagle. Dowódca eskadry ma surowy rozkaz niepuszczania się na morze między Archipelagiem, lecz krążyć tylko niedaleko kanału przy Malcie i wejściu na morze adryatyckie.

AMERYKA POŁUDNIOWA.

(z *Gaz. i Korr. Warsz.*) Lima, dnia 20 lipca.

Dnia 1 b.m. a zatem przed wejściem do tutejszego miasta, wydał generał *San Martin* następującą odezwę do płci pięknej w Lima: „Któż z południowych amerykańek, jako matka, nie przypomina sobie wycierpianych i ciężkiej, a jako żona, córka lub siostra, nie przeklina Hiszpanów. Kobiety w Lima! Natura i rozum wyciągają, abyście użyły wpływu waszego na ukończenie tej nieszczęsnej wojny, w której Hiszpani walczą przeciwko temu wszystkiemu, co jest świętym dla ludzi, to jest, przeciwko ich prawom, przeciwko jednomyślnemu woli, a nawet przeciwko ich powinnościom, wzywającym ich, aby wzięli oręż. Wsławcie się przyłożeniem się do wielkiego dzieła oswożenia Peru tak, jak słyniecie wdziękami waszemi, pięknnością i delikatnym uczuciem. Wpajajcie patriotyczny zapał we wszystkich ziomków waszych, a jeśli niektórzy z nich zasypiają jeszcze odgłos wolności niech ich obudzi. Piękny ten odgłos, pochodzący z ust waszych, nie może być słyszany bez zapału. Przelamcie upor tych, którzy pragną przedłużenia wojny, bo moi towarzysze oręża pokazują im na polu bitwy, iż nadaremna jest walka z wolnymi ludźmi. Tym sposobem położy się tama spustoszenia Peru, i nieszczęście ustanie, gdy uyrzycie się połączonemi najsłodszy węzłem z tymi, którzy kochają oyczyznę i poprzysięgli ją ocalić.”

Wojsko hiszpańskie ciągle ucieka; lecz po drodze zostawia ślady okrucieństwa, na jakie ludzkość się wzdryga. Wojsko powstańców znalazło przeszło 30 trupów żołnierzy hiszpańskich, którzy z choroby umarli, lub których nie mogącymi się zastrelono. Ciała ich pożerały drapieżne ptaki. Przednia straż powstańców spodziewa się wkrótce dogonić nieprzyjaciela. Dowódcy wojska hiszpańskiego *Radil* i *Valdes*, każą zabijać żołnierzy swoich, którzy nie mogą iść za nimi, i mówią: *Le piey, że zginiecie, niż żebyście się mieli stać nieprzyjaciółmi naszymi.*

Z St. Jago (w Chili), d. 15 sierpnia. Wczoraj sprowadzono tu chorągwie, które nieprzyjaciel zdobył w bitwie pod *Rancagua*, a które wojsko chilijskie odzyskało w *Limie*. Mnóstwo ludu przypatrywało się paradzie; a gdy chorągwie wnoszono do miasta, biło we dzwony i 100 razy z dział wystrzelono. Dziś po południu śpiewano *Te Deum* w kościele katedralnym.

Kraje Wenezuelski i Nowey Grenady taki układ związkowy zawarły:

1) Ludy Nowey-Grenady i Wenezueli łączą się w jedno ciało narodowe pod wyraźnym warunkiem, że ich rząd będzie teraz i zawsze rządem ludu i reprezentacyjnym. 2) Nowy ten naród będzie się zwał *Rzeczpospolitą Kolumbijską*. 3) Naród jest i będzie na wieki wolnym i niezależnym od monarchii hiszpańskiej, ani jakiego bądź innego mocarstwa i panowania obcego; nie jest i być nie może dziedzictwem żadnej rodziny ani osoby. 4) Najwyższa władza narodowa będzie zawsze podzielona na prawodawczą, wykonawczą i sądową. 5) Krajem rzeczypospolitey Kolumbijskiej będzie kraj, leżący w granicach dawnego kapitaństwa jeneralnego wenezuelskiego, tudzież w granicach wicekrólestwa i kapitaństwa jeneralnego nowego królestwa Grenady. Dokładne oznaczenie tych granic zostawia się do dogodniejszego czasu. 6) Dla jak najkorzystniejszej administracji tej rzeczypospolitey, kraj jej podzielony będzie na sześć lub więcej departamentów, a każdy dostanie osobne nazwisko i administracją zależącą od rządu narodowego. 7) Weraźniejszy kongres kolumbijski uchwali konstytucyą rzeczypospolitey podług zasad i prawideł liberalnych, które rozsądne doświadczenie innych narodów zaprowadziło. 8) Uznają się za dług narodowy kolumbijski, długi, jakie oba te ludy zaciągnęły osobno, a dobra rzeczypospolitey są poręką ich wypłaty. 9) Kongres przeznaczy na ich wypłacenie najlepsze części dochodów publicznych; utworzy osobny fundusz umorzenia na spłacenie kapitału i wypłacenie obrachowanego wprzód procentu. 10) W dogodniejszych okolicznościach będzie wystawione miasto pod nazwiskiem *Wybawiciel Boliwar*, które będzie stolicą rzeczypospolitey kolumbijskiej. Plan jego i położenie kongres oznaczy, który ma być zastosowany do potrzeb rozległego jej kraju, i do wielkości, jaką mu przeznaczyła natura.

W Redakcyi Kuryera Litewskiego przyymuje się prenumerata na pisma następujące:

Kuryer Litewski, na rok z pocztą rub. sr. 14, bez poczty rub. sr. 9. Na półroku z pocztą rub. sr. 7, bez poczty rub. 4 kop. 50; kwartałowie bez poczty rub. 2 kop. 25.

Dziennik Wileński, na rok cały z pocztą rub. sr. 8, bez poczty rub. sr. 6.

Dzieje Dobroczynności, na rok cały z pocztą i bez poczty rub. sr. 6.

Wiadomości Brukowe, na rok cały z pocztą rub. sr. 4, bez poczty rub. sr. 2 kop. 50.

Tygodnik Wileński, na rok cały rub. sr. 7 bez poczty rub. 5.

Wolno Drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.		Wys. Ther. Reau.		Wiatry.	Odmiana w powiet.	
		cal.	lin.	—	stopni			
}	dnia 26 średnia	27 cal.	7,43 lin.	—	2,66	stopni	Północ. Zachod.	Pochmurno
	dnia 27 średnia	27 —	9,63 —	—	2,5	—	Południowy	Pochmurno
	dnia 28 godz. 6	27 —	9,3 —	—	3,5	—	Południowy	Pochmurno

Wilno dnia 28 Grudnia 1821 roku v. s.

Tygodnik Wileński z modami paryzkimi i rycinami kolorowanymi.

Tygodnik Wileński będzie wydawany i na rok następny 1822, tymże samym porządkiem jak dotąd, to jest: dwa razy na miesiąc, dnia 15 i ostatniego. Numer wychodzący dnia 15 będzie się składał z jednego arkusza, a ostatniego najmniej z dwóch ryciną kolorowaną. — Na papierze białym moskiewskim, każdy numer w oprawie.

Peryodyczne to pismo, następujące materye mieścić w sobie będzie:

- 1). Myśli, uwagi i postrzeżenia stosowne do uformowania i poprawy obyczajów — 2). Urywki historyczne i anegdoty takież, cel mające — 3). Wyjutki z nowszych i ciekawszych podróży — 4). Powieści moralne po większej części z dziejów i zdarzeń oyczystych wyczerpnięte — 5). O wychowaniu (edukacyi) młodzieży płci obojey — 6). Życia wsławionych Polaków — 7). Uwiadomienia i zdania krytyczne o dziełach, służących do oświeconey zabawy — 8). Wiersze w rozmaitym gatunku — 9). Mody damskie i męskie z Dzienników (Zurnałów) zagranicznych z dołączeniem ryciny kolorowanej.

Dwanaście numerów składają Tom z udzielonym tytułem i rejestrem.

Prenumerata roczna kosztuje pięć rubli srebrem bez pocztę, a siedm z pocztą. Prenumerować można:

W Wilnie: w Xiegarni XX. Pijarów u niżej podpisanego; w redakcyi pism peryodycznych u P. Antoniego Marcinowskiego; w xiegarni Uniwersytetu u P. Józefa Zawadzkiego; w Głównym Pocztańcu Litewskim i we wszystkich Ekspedycyach tegoż Pocztańtu. *W Mińsku,* u P. Felicyana Kalinowskiego xiegarza. *W Krzemieńcu,* u P. Glücksbęrga xiegarza. *W Warszawie,* u Zawadzkiego i Węckiego xiegarzy.

Pisma do umieszczenia w Tygodniku i korespondencye, przesyłać się mają pod adresem niżej podpisanego.

Ktoby życzył mieć Tygodniki w komplecie z dwunastą rycinami z roku terażniejszego 1821; może je otrzymać przez pocztę, dosyłając do niżej podpisanego pięć rubli srebrenych i do każdego rubla po 10 kopiejek srebrem, na przesyłkę do miejsca wskazanego. — Dnia 21 decembra 1821 r. w Wilnie.

Alexander Zołkowski.

Sądy Exdywizorskie.

1. Roku 1821 mca xbra 8 dnia, Sąd podkomorsko-taxatorsko-exdywizorski, w dobrach Hrehorowiczach, Mińskiej Gubernii Dziśnieńskiego powiatu tak działowy względem konaktorów tychże dóbr, jako też konkursowy dla uczynienia satysfakcyi kredytorom ze schedy W. Edwarda Kiełpszy b. Podśędką Dziśn. występujący, celem uwiadomienia wszystkich stron do sprawy wchodzących, a najpryncypalnie kredytorów i pretensorów W. Kiełpszy, że Sądy swe do dnia 16 februaryi 1822 roku odwołuje, na który to termin, aby z gotowością wszystkie strony jawili się obowiązując, in contumaciam sądy swe odbywać będzie; a kredytorów i pretensorów W. Kiełpszy, za niestańnością o jakiegokolwiek bądź dopominki do tego majątku, w skutek Remissy, wieczney amissy odda.

Justyn Graf Szaryn Podkomorzy, przyzdujący Exdywizor. Konstanty Wołosowski Préz. Ziem. Dziśn. Exdyw. Antoni Korsak Podśędek Dziśn. Exdywizor. Lenkiewicz Reg. Ziem. Dziśn.

Uwiadomienie.

1 Z drukarni przy ulicy ś. Jańskiej w domu W.W. Gacewiczow wyszły dzieła Stanisława

Trembeckiego z Portretem autora edycya trzecia, powiększona dodaniem wielu nieznanych wierszy tego Poety. Przedaje się w domu W. Gutta u Beniamina Wulfowicza na papierze białym egzemplarz po r. sr. 1.

Oświadczenie.

2. Pod datą roku 1821 februaryi 17 dnia w Aktach Ziem. Ptu Mińskiego zostało zapisane o świadczenie wespół z manifestem z instancyi JW. Joachima Doboszyńskiego b. Podkomorzego Ptu Dziśnieńskiego, przeciwko W. JP. Józefowi Gieringowi za niepowrócenie inskrypcyi żalującemu się na rubli sr. 300, co się zapewna stało przez zapomnienie, gdyż ta rachunkiem roku 1810 maja 5 dnia została skasowana i umorzona; ostrzeżę się więc każdego, iżby dla uniknienia zrodzić się ztąd mogącey kwestyi, takowey karty nikt nienabywał. Dat w Wilnie roku 1821 xbra 1 dnia.

Wincenty Doboszyński Podkom. Ptu Dziśnień.

Zgubione Papiery.

2 W sprawie successorow zesłego Marcina Sobolewskiego Exak. Kowień. z debitorami i kredytorami w Sądzie Ziem. Wileń. agitujący się przypadkowie zaginął jeden fascykul papierow z pozwami drukowanymi i pisanymi, z dekretem Szawolskim, listem tradycyjnym, intromissją, plenipotencyą, wlokiem; i dalszemi niektórymi dokumentami i obligami Sobolewskim służącymi; przeto jeśliby się gdziekolwiek w części lub wszystkie mogły okazać i wynaleść, aby nie tylko onych nikt pod żadnym pretekstem nienabywał. ani zatrzymywał; lecz za dośrżeżeniem gdziekolwiek lub wynajdzeniem aby jak najprędzey raczył dać znać lub odesłać do kancelaryi Sądu Ziem. Wileń. uprasza się, za co w nagrodzie odbierze rubli 15.

1821 mca xbra 10 dnia Redakcyja może umieścić do gazety Kuryera Lit. poświadczam Prezydent Ziem. Wileń. M. Sawicki.

Sądy Exdywizorskie.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dobra JW. Wańkowieza Sziatskiego Sowietnika i Kawalera, zamiarem uczynienia satysfakcyi dla jego wierzcycieli, remissą Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu przeznaczony; z mocy dekretu pierwszo zjazdowego do majątności Bucewicz przybywszy, kiedy zapowiedziane akta ułatwić przedsięwziął i gdy skutki akcesoryynego wyroku, tak co do wymiaru ziemi, jako też co do uznany komportacyi są przez strony dopełnione, przeto a żeby też strony, jakiegokolwiek stosunki do masy konkursowey JW. Wańkowieza Sowietnika mające, ze wszelkim usposobieniem się dla złożenia objaśnień w swoich dopominkach i oddania całkowitey rzeczy do oczewistego rozwiązania, sami przez się lub przez umocowanych prawnie plenipotentów, na dzień 7 styczniar roku 1822 do majątności Bucewicz, w Pcie Mińskim leżącey, stawali, pod zapowiedzianą przez remissę amissją obowiązują.

Wiktor Orda Prézdujący Exdywiz. Jozafat Iwanowski Exdywizor. Fortunat Komorowski Exdywizor.

Wezwanie Sądowe.

3. Miński Rzymisko-katolicki duchowny Konsystorz wysłuchawszy prosby Ur. Marcina syna Ludwika Walczewskiego obywatela Ptu Borysowskiego gubernii Mińskiej, na swoją żonę z domu Langow Walczewską 25 gbra zesłego mca w tym roku podaney, wyrażającej, że ta zabrawszy wszystkie garderobę, pieniądze, namówiwszy syna Romualda 16 lat mającego, i pod-

danego z majątku proszącego męża Sichnik w powiecie rzeczonym Borysowskim leżącego, imieniem Apanasa Białanowskiego od żony swojej, sekretnie wydała się, i albo u stryjeczno-rodzonnego swojego brata Nikodema Godlewskiego porucznika b. wojsk Polskich, w gubernii Chersońskiej w powiecie Olwipolskim w majątku Szczęśliwej Godlewee, albo też u ciotek swoich w powiecie Szawelskim w gubernii Wileńskiej, u Tomasza Komarowskiego porucznika b. wojsk Polskich w majątku Karwazach znajdując się; za-determinował w rezolucyi swojej 25 tegoż gbra przez wzgląd na petyta męża proszącego: imo uczynić do wszystkich Rzymsko-Katolickich i Unickich Konsystorzów komunikacye o publikacyę, zdo do Rządów Guberskich także komunikacye do Litewsko-Wileńskiego i Chersońskiego, tudzież 3tio postać ukazy do wszystkich Dziekanów dycezyi swojej, powołując oną przed Sąd swój, jako forum właściwe dla rozprawy wzajemney stron, na termin mocą Ukazu 1764 maja 20 przeznaczający się dzień 29 maja następującego 1822 roku, z tem: iż jeśliby niestanoła na takowy termin, tedy rzecz in contumaciam sądzona będzie, tudzież naostatok determinował i takową rezolucyą w Kuryerze Litewskim po trzykroć za awizacyą pomieścić, jakową i pomieszcza. Dat w Mińsku roku 1821 mca zbra 14 dnia. Oficyal rząd Józef Kamiński.
Sekretarz Franciszek Biedunkowicz.

O s w i a d c z e n i e.

3. Excerpt z Protokołu potocznego Ziem. Ptu Sluck. w dacie poniżej zapisanego oświadczenia et corundem pod pieczęcią tegoż Ptu przy opłacie należnych skarbów Monarszemu poszlin stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1821 mca decembra 5, dnia przed aktami Ziem. Ptu Sluckiego czyni się oświadczenie w następnęj rzeczy. Za odebraniem listu od mego brata, W. Waleryana Godaczewskiego, w dacie w roku terażniejszy 1821 nowembra 7 dnia, do mnie pisanego, w którym zawiadamia, iż obżałowany Apolinary Wierzeyski, oblig jakoby odemnie wydany, przelał niewiadomey osobie pokrywomo, którego nigdy niewydawałem, i żadnych summ od tegoż Wierzeyskiego niemiałem sobie zakredytowanych; owszem z exekutorstwa za testamentem jego oycy s. p. Adama Wierzeyskiego ex Sędziego Sluckiego spełnianego, w czasie którego, expensa na procedera, edukacyą i oporzadzenie do półku, co własnoręczne w roku 1819 karty i registra poświadczają, własnym groszem zaspokajałem, a co dziś przymuszonym zostając prawnie mojej należności, pierwszej od wszystkich pokrywomych facyendarzy poszukiwać, niespodziewając się jednak oby obżałowany Apolinary Wierzeyski miasto wdzięczności, za podnoszone trudy około edukacyi i potrzeb jego, wyplacał się podstępem i kaził swój honor z formowaniem ku swoim zamiarom obligu, unosząc więc, że nie oblig, ale summa czer. zł. 500 suplementem, do testamentu s. p. Adama Wierzeyskiego ex Marszałka Nowogródz. w roku 1820 mca marca 24 dnia sporządzoną, a 1821 marca 11 dnia na Sądach Ziem. Nowogr. aktykowanym, zapisaną, która uleżowaną została na obligu w 1808 roku od s. p. Leona Godaczewskiego oycy oświadczonego się wydanym obowiązując sukcesorów zeszłego Godaczewskiego, aby takowa summa przez trzy lata była procentowaną pięcią procentami, a

po upłynionych trzech lat, od daty jego śmierci opłaconą została do rąk Apolinary Wierzeyskiego przelewa; z tego zatem względu ostrzegam powszechność przez niniejsze zapowiedzenie, aby nikt takowey summy czer. zł. 500 nienabywał, gdyż ona jest odpowiednią następnym obiektem naprzód w roku teraż. 1821 apryla 5 dnia oświadczejac się w dobrej ufności i zupełney wierze przychylając się do usilnych prośb i przełożeni obżałowanego iż spodziejając się rangi oficera potrzebuje pieniędzy na oporzadzenie się, mając wzgląd na tę gwałtowną potrzebę, obok tego uważając iż niskąd nie może mieć pomocy ponieważ żadnego innego funduszu nad ten nie ma, dat na zapisaną testamentem należność złotych 2800 i procent dwóletni od reszty pozostałych złotych 7200 do roku 1823 apryla 5 dnia opłacił, co poświadcza w tey samey dacie kwietacyjny własnoręczny dokument od obżałgo oświadczejacemu się dany a tegoż roku apryla 4 dnia w uktach sluckich aktykowany. Powtóre aresztem w roku terażniejszym 1821 oktobra 24 dnia założonym poszukuje na teyże samey summie W. Józef Falski kommiss. dworzan. Ptu Sluc. rubli srebr. 170 z procentami zaległemi, i expensami prawnemi obligiem w roku 1818 oktobra 8 dnia przez obżałgo Apolinary Wierzeyskiego ku opłacie zaręczonych. Potrzebie to z owych expensow na potrzeby obżałgo Apolinary Wierzeyskiego przez oświadczejacemu się, jego własnymi kartami udowodnić się powinnym i na zalatwienie interessow, ich ogólnych familijnych też summa jest w ewikcyi przeto przelewny nabywca tey summy od obżałgo Apolinary Wierzeyskiego stante się odpowiednim wyżej wypisanym ewikcyom do dziś dnia wiadomym, i uległym warunkom testamentu s. p. Adama Wierzeyskiego ex Marszał. Nowogr., oraz zapowiada się że obżałny i dalsi jego bracia rodzeni Wierzeyscy żadnego obligu odemnie nie mają wydanego sobie, i mieć nie będą, że summy testamentem zapisaney s. p. Adama Wierzeyskiego ex marszał. nowogr. dopóty zdjąć nie będzie mógł, dopóki obżałny nieuspokoi oświadczejacemu się Falskiego pretensjow. a jeśliby do tego czasu pomienioną summę kto nabył pokrywomo musi odpowiedzieć i cierpieć za swą nieostrożność i chciwość. Gdyż facienda takowa nastąpiłaby nie mogła bez znacznego odstępnego ze szkodą przelewającego, a profitu nabywcy co że tak jest zapewna to list brata mego W. Waleryana Godaczewskiego jest dowodem w którym odstępnę mnie zaoferowane, aby tylko były pieniądze opłacone. Takowe oświadczenie w akta Ziemskie Sluckie wnosząc i one do Gazety Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego wydrukowania podać determinuję i własną ręką podpisuję. Dat ut supra Kazimierz Godaczewski Regent Grodzki Nowogródzki.

Ze takowe oświadczenie może być do Kurjera Litewskiego podane zaświadczam. Maciej Bulhak Pod. Ziem. Ptu Sluckiego.

Zgodno z protokołem świadczę Piotr Boltuc Ziem. Ptu Sluc. Regent.

Przedaż lub arenda miasteczka.

3. Kommissya Sądowa Edukacyjna Gubernii Wolyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej, postanowieniem swem z d. 17 listopada r. b. zdeterminowała część Edukacyjną Miasteczka Łubunia w powiecie Zaslawskim na sprzedaż, lub za niedościeniem sprzedaży, wypuścić część w sześcioletnią arendowną possessyą przez licytacyą publiczną, wyżej postępującemu i takową licytacyą osobnym obwieszczeniem drogą właściwą do publiczney wiadomości podać się mającém ogłosić. W skutek takowego postanowienia Kommissya ogłasza niniejszem iż w dniach 20, 21 i 22 lutego 1822 roku w Krzemieńcu, w miejscu zasiadania Kommissyi niniejszey będzie się odbywać licytacya publiczna pomienioney części M. Łubunia na wieczystą sprzedaż. Część ta, wydzieloną fundu-

szowi Edukacyjnemu z rozbioru Stępkowskiego w summie złotych 206,808 groszy 6 zawiera w sobie chat rolniczych 28 z przyzwoitym dla nich wydziałem pola i sianożęci, ma łany dworskie i sianożęci w stosunku ludności, las oddzielny, okrom folwarku i zabudowań gospodarskich: należy do niej oficyna murowana w mieście i ma pewny udział w ogólnej miejskiej arendzie. Ta część puszczonej w possessyą arendowną przez licytacją, czyniła w ostatniem trzyleciu rubli sr. 870 na rok, okrom podatków ściągających się do dziedziców, które possesor na siebie przyjął. Chcący zapisać się na licytanta nabycia na wieczność tej części, ma złożyć w kassie depozytowej funduszu Edukacyjnego przy Kommissyi swej będącej, rubli sr. 500 w zakład że od postąpioney przez siebie przy licytacji summy szacunkowey nieodskoczy, w którym to przypadku summa ta przepada, a ostatni przed nim licytant utrzymuje się przy kupnie. Innym zaś licytantom co się nie utrzymali, takowe summy zakładowe natychmiast zwróconemi będą. Temu któremu ta część przy licytacji na dziedzictwo przysądzoną będzie, summa zakładowa przyimie się w moc szacunkowey, jeżeli tę złożyć zechce, lub mu się zwróci, jeżeli w miejscu summy szacunkowey okaże dostateczną ewikcyą na summę wyrównywającą trzeciej części szacunkowey summy jaką za część tę Łabunia postąpił, a która to ewikcyą wraz z tą samą częścią Łabunia służyłaby za zapewnienie dla Edukacyjnego funduszu, że procent od całkowitey summy regularnie dochodzić go będzie. Jeżeliby licytant ryczałtowej szacunkowey summy złożyć niemógł, przyimie się od niego część trzecia lub więcej takowey summy, reszta zaś, z przyzwoitym dla funduszu Edukacyjnego zastrzeżeniem bezpieczeństwa, zostawi się do umówionego czasu przy gruncie.

Gdyby dla braku ochoczych do nabycia na wieczność części Edukacyjney M. Łabunia na powyższych terminach, licytacja sprzedaży dójść niemogła, wówczas, w dniach 24, 25 i 26 lutego tegoż 1822 roku nastąpi licytacja na possessyą arendowną sześcioletnią teyże części. Chcący pisać się za licytanta, złoży podobnie rubli sr. 500 w zakład że się od zakładowey summy nie cofnie i razem na zabezpieczenie dotrzymania kontraktu. Te pieniądze zwrócą się tym co się przy licytacji nieutrzymają. O bliższych warunkach tak do sprzedaży jako i do arendy, niemniej o stanie niniejszemu tej części Łabunia, można w kancelaryi Kommissyi wiadomości zasiągnąć.

Powyższe ogłoszenie aby powszechney doszło wiadomości, kommissya postanowiła przesłać do Rządów Guberskich Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej z zadaniem rozesłania go właściwym policyom miejskim i ziemskim, osobno zaś exemplarze drukowane JWW. Marszałkom guberskim i powiatowym tychże gubernii przy komunikacyach dołączyć i do Redakcyi gazety Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego w teyże gazecie umieszczenia onegoż, przestać.

Dan w Krzemieńcu dnia 17 listopada 1821 roku.

Prezes i kawaler Michał Sobański.

Pisarz Rudzki.

3. Przewodnictwem dekretu Ziemskiego Rosieńskiego na domiar satysfakcyi wierzycielom W. Kazimierza Godwoysza Chorażego łazę i exdywizyą dóbr Butow w powiecie Rosieńskim leżących determinującego, tenże Sąd Ziemski Ptu Rosieńskiego, przez wyrok na dniu 29 listopada roku upływającego zapisany powodem już zatwierdzonych stopniów prawa, pierwszemu zaosnowaniu sprawy konkursowey właściwych, postanowił od dnia 12

stycznia roku następującego 1822 na sessyach po obiednich w mieście powiatowem Rosieniach, zając się oczewistym rozbiorem teyże sprawy; przeto ażeby strony, mające stasunki do masy pod konkurs oddaney, od przeznaczzonego terminu bez założeń jawnie swoje pretensye, w nawzajem pozowaniu do wyswiecenia funduszu stasności nieodulkali, zapowiada: a wrazie przeciwnym, że amissya tak w dowodzie, jako i odwodzie rzeczy zapisaną będzie, przez trzykrotną awizacyą ostrzega. 1821 listop. 30 d.

Prezydent Ziemski Ptu Rosień. Jan Kalinowski. Sędzia Ziemski Rosień. Kazimierz Jucewicz. Pisarz Ziemski Rosień. Ignacy Giedgowd.

Zgodność z Zurnalem poświadczam Ignacy Jatowi Regent Ziemski Ptu Rosieńskiego.

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dekretem remissyjnym Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu, na rozbiór sprawy konkursowey, między W. Wincentym Iwanowiczem Marszałkiem Ptu Rosień. i jego wierzycielami przeznaczony: za zebraniem się w majątku Goniprowie na dniu 12 7bra idącego roku, wedle obwieszczenia prawnie podanego, i po przeniesieniu jurydykcyi swojej, do folwarku Jauniszek w tymże powiecie Rosień. położonego, gdy z powodu niedopełnionej pomiaru, ostatecznie sprawy rozsądzić niemógł; dla tego na dniu 17 tegoż mca, po wysłuchaniu doniesień kredytorskich stanowiąc wyrok, pomiar nayrychlejszy dóbr Goniprowa z attynencyami zalecił, zjazd ostateczny do dnia 4 januaryi 1822 roku odłożył, i ażeby w tym terminie, wszyscy do niniejszego konkursu należec mogący, swoje objawili pretensye pod obawą zapisania prawem zastrzeżoney amissyi, przez niniejszą trzykrotną awizacyą zawiadamia.

Józef Pawłowicz b. Sędzia Ziem. Upit. Exdyw. Prezyd. Stanisław Wieliczko Prezydent b. Grodz. Wilkom. Exdyw. Felix Kossakowski b. Sędzia Grodz. Pow. Kow. Exdyw.

Regent Jan Jasieński.

3 Roku 1821 grudnia 13 dnia celem wypełnienia przepisanych i poruczonych reguł dekretu remissyjnego Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu d. 28 lipca 1821 roku ferowanego, exdywizyą dla usatysfakcyonowania byłym dekretem exdywizorskim, niekontentujących się wierzycieli JW. Antoniego Micewicza b. Marszałka Rosieńskiego, jako też na onym nieznajdujących się i później po exdywizyi przybyłych: oraz prawidła dla wierzycieli kontentujących się dekretem byłego Sądu exdywizorskiego determinującego: Sąd taxatorsko lokacyjny w dniu 9 present. jako w terminie z obwieszczenia przypadłym, ad fundum majątności Gorysz w pcie rossieńskim położoney przybywszy, jurydykcyą w prawnym komplecie zareassumował, i postępowanie w sprawie stronom obecnym przeznaczył, rekwizycyę do stron kontentowanych, i do geometrow pomiarę spełniających rozesał, o czem dla wiadomości wszystkich osob interesowanych do takowego konkursu niniejszą awizacyą do gazety Kuryera Lit. dla wiadomości podając: że bez żadnego odkładu takową czynność stosownie do przepisu wyroku Sądu Gł. zatwierdzić będzie, a ztąd ażeby wszystkie strony z pretensyami swojemi do tego Sądu niezwłocznie pod obawą amissyi przychodzili ostrzega.

Franciszek Kleczkowski Sędzia Z. P. Troc. Exdyw. Ziemski Ptu Wileń. Pisarz i Exdywizor. Józef Olszański. Jan Brodowski Sędzia Grodzki Brasł. Exdywizor. Wincenty Dauksza Sekretarz Graniczny appell. Wileń. i Exdywizorski Regent.

12stoletnia dzierżawa Skarbowego Jeziora.

2. Gdy na przeznaczony w dniu 7 listopada roku terakniejszego ostatni termin licytacji do wzięcia w 12stoletnią arendę Jeziora Bobrowickiego, w powiecie Słonimskim położonego, nikt się nie zgłosił; przeto Izba Skarbowa Litewsko-Grodzieńska ogłasza niniejszemu nowe na tenże

Sam przedmiot licytacye, które się odbywać mają w terminach na dobra skarbowe w Gubernii Grodzieńskiej naznaczonych, to jest: pierwszym dnia 12, drugim 20 stycznia i w trzecim dnia 10 lutego następnego 1822 roku; na które terminy wzywają się wszyscy życzący zadzierżyć wspomniane Jezioro, aby z odpowiednimi kaucjami raczyli przybyć sami do teyże Izby Skarbowey, lub przez plenipotentów się zgłosić. Działo się w mieście Guberskiem Grodzie dnia 16 grudnia 1821 roku.

Radca Izby skarbowey Wincenty Styczyński.
Sekretarz wydziałowy Doliński.

P o d r a d.

3. Na skutek rozrządzenia Ministeryum skarbu Departamentu medycznego, odbywać się będą targi na sporządzenie dwuletniej amunicyi dla 1000 inwalidów apteki skarbowey wileńskiej, zatem wzywają się chcący podjąć się takowego sporządzenia do tutejszey Izby Skarbowey na terminy 28, 29 i 30 terażniejszego grudnia dla targow i umówienia się o cenę, gdzie i wzory pomienioney amunicyi okazane będą. Dnia 22 grudnia 1821 roku. Sekretarz Lazarewicz.

O d k u p.

3. Od Rządzącego Senatu ogłasza się, iż na skutek Najwyżey potwierdzonego postanowienia Komitetu PP. Ministrów, targi na trunkowe od roku 1823 do 1827 pobory, w guberniach trzech sybirskich, z woyskowemi w nich osadami, także w miastach Odessie, Wexenbörgu, Poniewieżu, Rosienich, Trokach i Grodzie, mają się odbywać w Rządzącym Senacie; zatem życzący sobie mieć uczestnictwo w tych targach, mają stawić się sami, albo przysłać od siebie pełnomocników do Rządzącego Senatu z pewnemi i podług prawa do przyjęcia dozwoleńmi ewikcyami, na dzień 15 stycznia następującego 1822 roku nieodmiennie, gdzie im poprzedniczo okazane będą projekta warunków, na których zamierza się oddać pomienione pobory, dla przejrzenia, z tem, iżby uwagi swoje o zmianach i dopelnieniach, jakie osądzą za potrzebne w tych warunkach, przedstawili w terminie dwutygodniowym, po upływie którego przyjęte nie będą.

Do prenumeratorów Pamiętnika farmaceutycznego.

Pamiętnika farmaceutycznego numer 4ty, który dla zdarzonych przeszkod a mianowicie z przyczyny niedośćcia transportu papieru, i dla niewypieszonych rycin, niewyszedł w czasie zamierzonym d. 2 października, wyjdzie w przyszłym styczniu. O czem wydział farmaceutyczny uważa za rzecz potrzebną donieść prenumeratom.

1) Z rzeczonym numerem czwartym zamknie się Pamiętnik farmaceutyczny jako pismo osobne, a dalszy ciąg teyże materyi wykładany będzie w nowym piśmie peryodycznym, pod tytułem Dziennik medycyny chirurgii i farmacyi, którego projekt był niedawno ogłoszony.

Wezwanie krewnych.

3 Od Mińskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, ażeby krewni zmarley bożysowskiej akuszarki Wiktoryi Spilewskiej, jawili się do Mińskiej Izby powszechney Opieki z należytymi prawami o pokrewiestwie dowodami, dla odebrania znajdujących się w tey izbie stu dziesięciu rubli sześćdziesiąt siedmiu kopiejek assygnacyami, wziętych z publiczney sprzedaży pozostałego po niey majątku; jeżeli zaś w przeciągu sześciu miesięcy od wydrukowania tego ogłoszenia stawić się nie będą; wtedy pieniądze obróca się nazawsze na rzecz Izby powszechney Opieki na dobroczynne przeznaczenia. Dnia 10 grudnia 1821 roku. Mińskiego Rządu Gubernialnego Sekretarz Radca Tytularny Felicyan Arcimowicz.

Cena produktów na rynkach wileńskich.		Dni Targowe	
		Miesiąca Grudnia	
Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		dnia 25	
		sre- brem rubl.	assy- gnat. kop.
Bezka lińska mająca garcy	Zyta suchego - - - -	13	52
	— surowego - - - -	11	44
	Pszensicy ozimey - - - -	20	80
	— — jarey - - - -	—	—
	Jęczmienia - - - -	8	32
	Owsa - - - -	3 60	14 40
	Gryki - - - -	—	—
	Grochu - - - -	10	40
	Bobu - - - -	—	—
	Siemienia lnianego - - - -	—	—
— — konopnego - - - -	—	—	
Pud Rossyjski.	Krup jęczmiennych - - - -	13 5	52 20
	— owsianych - - - -	18 13	72 52
	— gryczanych - - - -	37 98	151 92
	Łoju wołowego surowego - - - -	2 25	9 —
	— — — topionego - - - -	4 50	18 —
	Miodu przasn. z woskiem - - - -	3 55	14 20
	Wosku topionego niebiel. - - - -	21 25	85 —
	Świec woskowych białych - - - -	25 —	100 —
	— — — — żółtych - - - -	21 25	85 —
	— — — — przywożnych - - - -	4 80	19 20
— — — — tu robionych - - - -	4 80	19 20	
Od 18 do 25 grudnia	Włókna towarnego lnu - - - -	—	—
	— — — — pieńki - - - -	—	—
	Siana murożnego - - - -	— 15	— 60
	— błotnego - - - -	— 10	— 40
	Faska masła 6 garcowa - - - -	4 60	18 40
	Soli kuchen bez. gar. lit. 43 - - - -	8 50	34 —
	Piwa krajow. bez. 40 garc. - - - -	3 50	15 20
	— dubeltowego - - - -	6 60	26 40
	Płastwa po parze indyków - - - -	1 —	4 —
	— — — — kur - - - -	— 30	1 20
— — — — gęsi - - - -	— 75	3 —	
— — — — kaczek - - - -	— 45	1 80	
Chleba razowego funt, 1 - - - -	— 1 $\frac{1}{2}$	— 6	
— — — — pyłowego przedn. - - - -	— 4	— 16	
Mięsa funt 1 - - - -	— 3 $\frac{1}{2}$	— 14	
Wódki garniec 1 - - - -	— 64	2 56	